

11:ans medlemsblad

Brf Stockholmshus nr 11 Gubbängen

www.stockholmshus11.se

Nummer 3

Hösten 2019

Föreningsdagen blev en lekfull succé!

Viggo Strinnholm och Ymer Poulsen var några av deltagarna som hade fullt upp med olika äventyr.

Medlemsintervjun	Sidan 2	Föreningsdagen	Sidan 7
GK:11-an	Sidan 9	Notiser i korthet	Sidan 11

Högst upp i höghuset hittar vi föreningens paradvåning

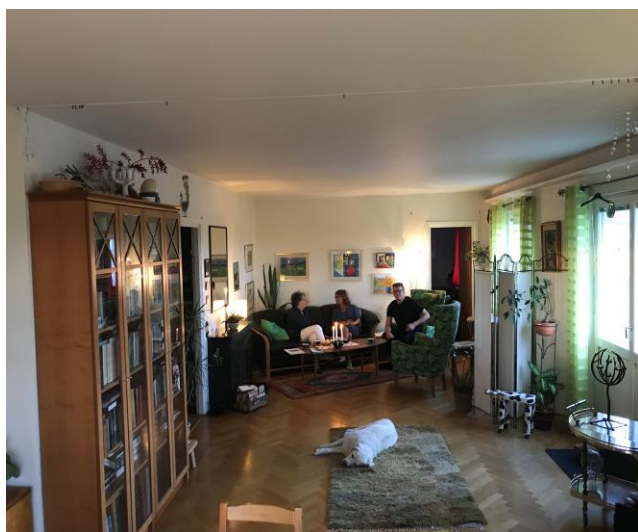
Linnéa och Mika Skogqvist-Kasurinen bjöd på smakrik soppa och Marianne Lundmark bjöd på minnen från föreningens barndom.

Linnéa och Mika Skogqvist-Kasurinen har i tio år bott högst upp i den gamla "konditor-våningen" i höghuset på Sicklingsvägen 5. Nästan lika länge har de velat träffa någon som kunnat berätta något om lägenhetens historia. Efter kontakter med Medlemsbladet så kunde en spännande middagsinbjudan förmedlas till Marianne Lundmark, dotter till makarna Lundmark som öppnade bageri och konditori i bottenvåningen på höghuset i korsningen Sicklingsvägen / Knektvägen. Marianne Lundmark var 14 år när hennes föräldrar bestämde sig för att 1947 flytta till det då nybyggda Gubbängen från Bromma.

Marianne framför dörrar med blåstrat glas i Stockholmsmotiv, som andas tydligt 40-tal. Det är originaldörrar, men Marianne kan berätta att de satt på ett annat ställe i våningen 1947.

Hur lyckades då Medlemsbladet hitta Marianne Lundmark efter alla dessa år. Jo, Marianne bor fortfarande i föreningen, på Knektvägen ett tiotal meter bort. Hon har flyttat ett par gånger, men alltid inom föreningen för hon trivs så bra att hon inte kan tänka sig att lämna den.

*Hallå där borta !
Det är generösa ytor i föreningens paradvåning ...
Våningen är fylld med exklusiva detaljer i original.
Bl annat en blåstrad lampa i hallen.*

En vacker augustikväll var Marianne Lundmark och medlemsbladets utsände inbjudna till paret Mika och Linnea Skogqvist-Kasurinen på sötpotatissoppa med grönsaker och curry. Hembakat bröd med ost till detta gjorde det hela till en fantastiskt smakrik och god middag.

Redan i husets entré och under hissresan upp till den högst belägna delen av föreningen återvände minnena snabbt till Marianne. Hon berättar om hur konditoripersonalen bodde i flera av de små ettorna vi passerar under hissens väg uppåt. Marianne kom själv att bo i en av dem när hon blev lite äldre.

Mika, Linnéa och Marianne reder ut vilka detaljer i köket som är original. Marianne har facit i sitt skarpa minne.

Väl inne i lägenheten möts vi av ett varmt mottagande och den speciella karaktären på lägenheten. Redan vid första anblicken in i köket pekar Marianne mot en vägg bredvid ett kylskåp och utbrister; "Där var det en pig-gång".

Det visar sig att i köket fanns från början ett litet serveringsrum med en passage in till vardagsrummet när större middagar skulle

serveras. Alltså den väg som serveringspersonal skulle kunna ta in till en fest-dukad sal för gästerna. Så är det någonstans i föreningen där det kan finnas lite Downtown Abbey-känsla, så är det här i detta ögonblick.

"Visst var det annorlunda", berättar Marianne och förklarar vidare att det fanns planer på att bygga en liknande femrummare överst på gaveln i det andra höghuset också men att det inte ansågs finnas någon efterfrågan på det. Gubbängen kom från början att bli en klassisk arbetarstadsdel i det svenska "folkhemmet" och här kunde det bo stora barnfamiljer i lägenheter som var mindre än hälften så stora. Marianne minns att det till och med kunde bo barnfamiljer i ettorna så visst stack det ut när konditorifamiljen från Bromma flyttade in i sin "paradvåning" med Gubbängsmått mätt.

En middagsbjudning hemma hos familjen Lundmark i föreningens ungdom. I bakgrunden skimtar öppningen till serveringsrummet, som Marianne kallar "pig-gången".

Den fantastiska lägenheten framträder som en arkitektonisk pärla i föreningen. Den enda fem-rummaren, med bland annat 50 kvadratmeter vardagsrum, special-blästrade glasdörrar och en vidunderlig utsikt där solen kan följas från uppgång till nedgång.

Den öppna spisen är ännu en exklusivitet. I spegeln syns Marianne som minns kvällar framför brasan för 72 år sedan ...

Under middagen berättar Marianne vidare om sina minnen. Föräldrarna var bekanta med arkitekten som ritade höghusen och denne hade tipsat om möjligheterna att starta bageri och konditori i denna nya spännande stadsdel. Bland annat var det klart att inom några år skulle Stockholms första tunnelbanelinje invigas mellan Slussen och Hökarängen. Så Gubbängen var en viktig del av Stockholms nya moderna och löftesrika framtid. Dessutom så föreslog alltså arkitekten att han kunde rita en detaljrik special-bostad högst upp i höghuset på Sicklingsvägen 5, alltså drygt 20 meter ovanför konditori-lokalerna.

Linnéa och Mika frågar om föreningen och Gubbängen och Marianne minns hur det var en livlig kommers både i de kringliggande kvarteren och vid torget. Här i föreningen minns jag alldeles särskilt Vannis skomakeri, berättar Marianne och fortsätter; Han hade sin verksamhet där Silversmedjan är idag. Jag glömmer aldrig skylten som var i vitt mjölkglas och Vannis skomakeri stod skrivet med röda bokstäver. "Det var den märkligaste och finaste skylt man kunde tänka sig", minns Marianne. Och skomakare Vanni, invandrad från Italien, var en stolt och enormt skicklig och noggrann skomakare, en verklig profil.

I samma hus på Knektvägen minns Marianne en annan profil som blivit till en legend, Rosa pantern. Det var en dam som ofta uppträdde i en rosa träningsoverall och underhöll med en rad fantasifulla berättelser om allt mellan himmel och jord.

Marianne visar hur den gamla vev-telefonen fungerade och var den stod.

Efter middagen går vi runt i våningen. Det är starka minnen från slutet av 1940-talet som väcks till liv när Mariannes fötter trampar samma parkett 70 år senare. "Där i hörnan stod en Hauptbyrå med en vev-telefon", säger Marianne. Hon blundar och minns en vardaglig procedur när pappa eller mamma lyfte luren, vevade och sa "48 90 10, är linjen ledig?"

*Lundmarks Konditori på Knektvägen ...
Idag är det RSMH som finns i lokalerna.*

Sedan pekar Marianne ut var den stora radion stod, där samlades familjen på kvällarna och lyssnade på nyheter eller på underhållningsprogram på helgerna. När teve-apparaterna började slå igenom under andra halvan av 1950-talet så var pappa Arthur inte så intresserad. "De stora kolosserna tar sådan plats, jag tänker inte köpa någon teve förrän de är platta som en tavla på väggen", förklarade han halvt på skämt. Jojo, då skrattade alla minns Marianne. Det skulle dröja många år men i våra dagar har så gott som alla platta teve-skärmar.

När mina föräldrar väl köpte en teve så var den placerad där säger Marianne och pekar på en tom yta. Och bredvid den hade vi alltid julgranen. Paret Skogqvist-Kasurinen tittar på varandra och skrattar. Sedan förklarar de att på exakt samma plats hade de själva en teve och julgranen står alltid där varje år. Men någon teve syns inte till utan det är som i tidernas begynnelse ett vardagsrum utan teve. Vi tittar på gamla bilder som Marianne har med sig och bläddrar i en bok om Gubbängen som Mika och Linnéa har i bokhyllan.

Vi pratar om Gubbängen förr och nu samtidigt som det serveras kaffe och kakor i underbart 50-tals porslin. Timmarna går snabbt under denna trevliga kväll och när Medlemsbladets utsände undrar

hur mycket klockan är så vänder sig Marianne reflexmässigt om och kastar blicken mot väggen bakom sig. Sedan skrattar hon till och förklarar att där på väggen satt det en klocka för 70 år sedan och vi hade en soffgrupp precis här så den där rörelsen för att se vad klockan var, ja den satt där lika reflexmässigt efter alla dessa år.

*Marianne Lundmark och
Linnéa Skogqvist-Kasurinen
avrundade den trevliga kvällen
med fika*

*****

TRAPPOR OMBYGGDA PÅ SICKLINGSVÄGEN

Ett mycket spännande projekt har genomförts vid Sicklingsvägen 8 och 10. Där var de yttre trapporna i sådant skick att en totalrenovering behövdes. Samtidigt gällde det att gå försiktigt fram då trapporna i sig är fantastiska skapelser med elegant skurna stenblock i smakfulla linjer och med ljuvlig smideskonst som trappräcken.

Eftersom Brf Stockholmshus 11 har en tydlig linje att både möta framtiden och att bevara viktig kultur- och byggnadshistoria så var direktiven att alla de vackra original-detaljerna skulle bevaras när själva grundfundamentet skulle bytas ut och förstärkas. Under tiden som arbetet pågick så skulle också logistiken fungera för de boende.

Detta arrangerades genom att alla gick in och ut genom porten Sicklingsvägen 6. Det gällde såväl de boende som post och andra leveranser. Inne i porten vid sexan så gick de som skulle vidare till åttan och tian ner i källaren, vek av till vänster och promenerade

bort till respektive port. Aldrig förr har så många möten mellan grannar i föreningen skett i källargångarna som under de veckor renoveringen pågick. Inget ont som inte har något gott med sig ...

KOMPLETTERANDE ASFALTSARBETEN OCH FASADRENOVERINGAR

Under sensommaren genomförde föreningen en del kompletterande asfaltsarbeten (bl a på Knektvägen och Bordsvägen), som hängde ihop med det stora projekt som genomfördes förra sommaren, då de flesta ytor lades om helt och hållet samtidigt som brunnar byttes ut. Nu är ytterligare ytor omlagda

och föreningen fortsätter kontinuerligt att underhålla och utveckla sina fastigheter, trädgårdar och gångytor.

Aktuellt just nu är hela baksidan av Sicklingsvägen 7-13 där fasadrenoveringar sker.

*****

Ett par av Albert Engströms "gubbar" bland kolingar, bönder och herremän

Ett lag roslagsskeppare sitta vid groggen och skrävla över sitt goda minne. Till slut slår gubben Havström näven i bordet och skriker: Här sitter I å skrävlar å skryter över att I kommer ihåg då å då, ve 10 års ålder. Vafaen ä erat minne imot mitt ? Ja kommer jädran i min blod ihåg, när morsan geck å undra om jag skulle bli pojck eller flicka.

*Gubben Johansson ligger på sitt yttersta och hans tre söner har samlats vid dödsbädden. **Johansson talar:** Jaha pojkar, nu går jag min väg. Nåra pengar eller gods å arvedelar lämna ja inte ätter mig, men ett råd ska ni få av mej på eran väg igönom livet: blir då någe gurgel, stå inte å resonera utan klipp te märesamma!*

FÖRENINGSDAGEN

I GNISTRANDE SOL OCH SÅPBUBBLOR

Den vackra septembersolen hade omfamnat föreningens kvarter hela dagen och en gemytlig värme omslöt den grönskande oasen som Kamelparken utgör. Även om stora moln drog över himlen och skvallrade om möjligt regn framåt kvällen så var det en underbar stämning runt aktiviteterna.

Claes Backman med dottern Warja och Mikael och Asha Lepistö med dottern Aliyah

Ingemar Dackéus och Lennart Lindberg sköter om korvgrillningen

Tipspromenader för vuxna och barn, jätte-plockepinn och andra trivsel-lekar, såpbubblor och färgglada ballonger, alltsammans inbäddat i ett smakfullt os från korvgrillningen. Och det viktigaste av allt föreningsmedlemmar i precis alla åldrar, livfullt konverserande och skrattande. Ja, det var verkligen en klassisk föreningsdag i Stockholmshus 11.

Kompisarna Barbro Riemann, Lieselotte Henke och Stina Sandling ser glada ut när de flankerar ordf Georg Psilander

När aktiviteterna var igång som bäst så kunde hovklapper så smått höras från den asfalterade gångvägen framför portarna på Sicklingsvägen 12-18. Där kom de piggt gnäggande tillsammans med sina fyra(!) skötare.

Våra två nya bekantskaper Saga och Loppan!

*Ballonger fascinerar ...
Lea Helland med mamma Emma*

Loppan är en 13-årig shetlands-ponny och Saga som var lite större förklarades vara en trolig korsning, men huvudsakligen också en shetlandsponny. Snälla var dem och mycket godissugna.

“De blir så ivriga och godissugna att de nafsar överallt”, fick Medlemsbladets utsände förklarar för sig. Det räckte faktiskt med att man råkade stoppa en hand i sin jackficka för att Saga och Loppan skulle uppfatta det som att man smög med “godis”.

*Love Sundholm på Saga och Emma Olsson
Loppan i bakgrunden*

Medlemsbladets utsände skulle plocka fram en penna ur jackfickan och då utbrast en av skötarna: “Oj, nu tror dom att du har godis”. På någon sekund hade både Loppan och Saga sedan tagit ett par steg fram och sniffade med mularna mot jackfickan och den penna som kom fram. Sedan tittade de båda hästarna uppfordrande med blickar som sa “Var är godiset!?” Pennan fick de inte, men godis i form av smaskiga morotsbitar fick de ...

Gabrielle Williams och Maud Skog

Antalet barnfamiljer har ökat i föreningen och det syntes också under föreningsdagen då ballonger och såpbubblor yrde runt i de spontan-lekar som uppstod. Många var de som konstaterade att det var roligt att se hur både barn och vuxna umgicks och lekte utan att ha ansiktena vända ner i telefoner och ipads.

*Johan Iversen och Uma Larsson,
som omfamnar statyn i Kamelparken*

Rod Bengtsson förrättade prisutdelningen som traditionsenligt bestod av ett dignande bord av böcker, såpbubblor, godisklubbor och annat spännande för alla åldrar ...

Gösta Gustavsson genomförde en lysande tipspromenad och var återigen först att, som segrare med alla rätt, välja från vinst-bordet.

Stort GRATTIS - Gösta

*****

DATUM ATT LÄGGA PÅ MINNET !!!

Höstsalongen – den 26 oktober

Har Du något alster Du vill ställa ut – kontakta redaktionen

Första Adventsfirande – den 1 december

Affischering kommer i våra trapphus framöver, där det framgår vilken tid och vilken plats

KVARTERSGÅRD - UNGDOMSGÅRD - FÖRSKOLA

för barn och ungdomar under flera decennier

I början av 50-talet upplät Riksbyggens Stockholmshus nr 11 (som vår förening hette då) en lokal på Knektvägen där barn- och ungdomar kunde träffas tre gånger per vecka och under någon vuxens ledning idka lekar och spela spel eller bara prata. Kvartersgården döptes till Grannskapsklubben Elvan och var från början endast avsedd för medlemmarnas barn och ungdomar.

Gården var flitigt besökt och man ordnade med julfester, medlemsträffar och även en riktig karneval, som t o m blev uppmärksammas och mycket rosad i pressen.

I mitten på 70-talet ändrades reglerna så att gården öppnades redan kl 18.00 och alla barn, från sex års ålder och uppåt, var välkomna oavsett var de bodde någonstans. Detta medförde att besöksantalet ökade avsevärt och nu behövdes minst tre vuxna ledare på plats.

Emellanåt kunde det komma mellan 30 - 40 barn/ungdomar per öppetkväll, som nu var två kvällar/vecka (tisdag och torsdag) och ryktet om GK:11-an spred sig runt om både i Tallkrogen, Hökarängen och inte minst här i Gubbängen. Det var t o m så att vi fick besök av Gubbängsskolans personal, som undrade vad det var för gård som så många elever pratade om.

Verksamheten bestod bl a av turneringar i biljard-och pingis, filmföreläsningar, tennsoldatsstöpning, syslöjd, batiktryck, maskerade, discokvällar, pyssel av alla de slag och mycket, mycket mer.

En film helt och hållet producerad och påhittad av ungdomarna och filmad av ledarna hör till något av de roligaste som gjordes: "Det stora bankrånet" hette filmen och kan än idag ses på projektor för Super-8 film.

Utomhusaktiviteter som "skdunk-letning i mörker", brännboll och en karneval hölls runt området tillsammans med Johanna Helsing och hennes sambo med vänner. Den gången fick alla egna instrument att spela på och det var riktigt uppskattat.

En riktig, gammal kassapparat skänktes till lokalen och då startades en mindre "kiosk-rörelse", där alla barn fick turas om att stå och sälja glass, läsk och små pizzor.

Varje vår hölls en avslutningsfest ute i parken, där det nya Osthuset nu växer upp. Då var alla medlemmar i föreningen välkomna - både barn och vuxna. Det grillades korv, spelades brännboll och kastades ägg bl a.

Det var mycket uppskattat och så gott som alltid - mycket stor uppslutning!

Stockholms Stads Fritidsförvaltning bidrog till finansieringen med en summa pengar per år och även Riksbyggen bidrog med en slant så att verksamheten kunde fortgå. En styrelse, bestående av medlemmar i föreningen höll reda på finanserna.

Lite kuriosa om GK:11-an är att bla Rickard Wolff var en tidig besökare, Henke (Henrik Franzén från punk-bandet "Grisen skriker") var ledare under en period på 80-talet. Christoffer Ottosson (senare känd hockey-spelare i Djurgården och svenska Tre Kronor) var en flitig besökare och oerhört duktig i pingis.

I mitten på 90-talet beslutade Fritidsförvaltningen i Stockholms Stad att dra in det bidrag som funnits till GK:11-an, varvid ungdomsgården stängdes till sorg och saknad av många.

Men att gården gjort avtryck vittnar inte minst det faktum att när vi än idag möter ungdomar som en gång gick på GK:11-an kan säga: Åh minns Du - vad kul det var och vad mycket vi lärde oss där. Kommer Du ihåg? Då känns det extra bra att veta att GK:11-an var en betydelsefull träff-punkt och att alla verksamhetsår inte varit förgäves.

Idag huserar en förskola i lokalen och därinne är det fortfarande barn som leker - precis som det alltid varit tänkt. Cirkeln är sluten ...

NOTISER I KORTHET

Grillar ...

När grill-säsongen är över gäller samma regler som förut - förvara Din grill i Ditt källarförråd efter användning. Det får inte stå grillar här och där i parkerna – det försvårar för våra trädgårdsarbetare att hålla efter våra gräsmattor samt snöröja där det behövs ...

Jouren ...

Tänk på att inte ringa jour-telefonen i onödan. **Skall bara användas då det är riktigt akut.** De flesta ärenden kan troligen vänta tills vår förvaltare är anträffbar. Kostnaden kan komma att debiteras Dig om det anses vara icke akut.

Din egen ytterdörr ...

Det är inte tillåtet att "tapetsera" sin ytterdörr med diverse dekaler eller reklamlappar. Föreningen strävar efter att ha så fina, enhetliga trapphus som möjligt.

Balkonglådor ...

På förekommen anledning påminner vi om att Du som har Din balkong ovanför gångväg och/eller garage **måste sätta blomlådorna på insidan av balkongen.**

Historiska nyheter Anno 1902

Orkan välte lagårdar
Varberg: Över 50 fiskare har omkommit i en orkan som rivit av taket av hus och välvt lagårdar på svenska västkusten

SNART ÄR DET DAGS IGEN ...

I mitten av december kommer medlemsbladets redaktion att vandra runt i våra kvarter för att traditionsenligt hitta och kora den mest spektakulära ljus- och/eller advents-utsmäckningen i fönster och på balkonger ...

RINGDAHL RITADE RASKT RÄTT I RUTORNA

Sommarens kluriga korsord är avgjort och det blev

Elisabeth Ringdahl

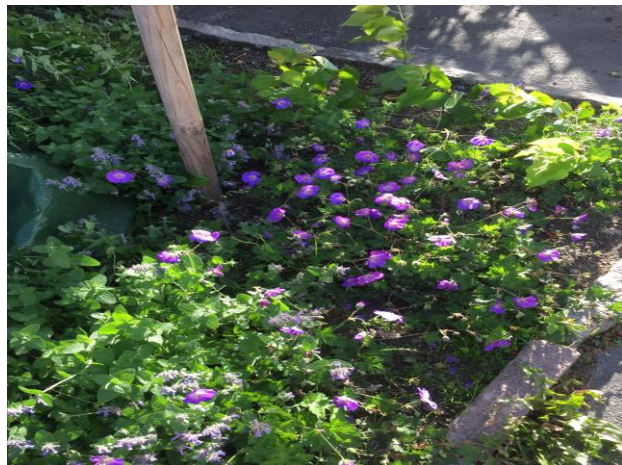
som fick Medlemsbladets pris i form av en trisslott.

Prisutdelare var vice ordf. Annika Dackéus.

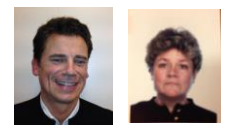
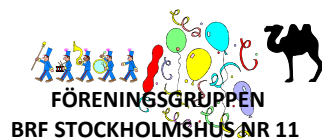
LÖSNINGEN

V3	ON	L1	ASARNA
V5	BB	L2	FM
V7	SIMSHYVELN	L3	OH
V11	AT	L4	NYS
V12	SI	L5	BE
V13	RUBIN	L6	BLOMMA
V16	NEMO	L8	ITU
V18	ELTON	L9	SKILJA
V19	ML	L10	VINNER
V20	ATTJO	L14	BETT
V22	AG	L15	NTO
V23	YTA	L17	OLGA
V24	ARK	L21	TY

Vacker rabatt – Knektvägen

*****

Georg Psilander Annika Dackéus
Medlemsbladets redaktion